

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0308
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. P. van Haastrecht-van Kuilenburg,
secretaris)**

Klacht ontvangen op : 18 november 2021
Ingediend door : de heer [consument 1] en mevrouw [consument 2], verder te noemen consument 1 en 2
en tezamen de consumenten
Tegen : ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de adviseur
Datum uitspraak : 13 april 2022
Aard uitspraak : Beslissing over behandelbaarheid
Uitkomst : Niet-behandelbaar

Samenvatting

Klachtplicht, artikel 6:89 BW. De consumenten hadden in 2009/2010 moeten ontdekken dat de overlijdensrisicoverzekeringen een veel kortere looptijd hadden dan de leningdelen van de hypothecaire geldlening en – indien dit niet overeenkwam met hun wensen – zich op dat moment tot de adviseur moeten wenden. Door hierover pas in 2021 te klagen is de adviseur in zijn belangen geschaad. De consumenten hebben te laat geklaagd in de zin van artikel 6:89 BW en kunnen daarom geen beroep meer doen op het door hen gestelde gebrek in de prestatie van de adviseur. De klacht van de consumenten is niet-behandelbaar.

1. De procedure

- 1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de adviseur; 3) de repliek van de consument en 4) de dupliek van de adviseur.
- 1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 Op 2 december 2008 hebben de consumenten – via tussenkomst van de adviseur – een hypothecaire geldlening ad € 720.000,- afgesloten bij een bank. De geldlening bestaat uit drie leningdelen, waarvan twee leningdelen met een einddatum van 1 april 2036 en een leningdeel met een einddatum van 1 januari 2039.

- 2.2 Op 14 april 2009 heeft een adviesgesprek plaatsgevonden tussen de adviseur en de consumenten. Naar aanleiding van het adviesgesprek heeft de adviseur de consumenten een adviesrapport toegezonden.
- 2.3 De consumenten hebben op 29 januari 2010, ook nu via de tussenkomst van de adviseur, een tweetal overlijdensrisicoverzekeringen afgesloten bij een verzekeraar. Hiertoe hebben zij op 19 december 2009 aanvraagformulieren ondertekend. Op het aanvraagformulier ten behoeve van de overlijdensrisicoverzekering op het leven van consument 1 is onder meer het volgende opgenomen:

'Uitgangspunten

Verzekeringsvorm	: gelijkblijvende risicoverzekering
Looptijd verzekering	: 19 jaar
Premie per maand	: EUR 192,44
Verzekerd kapitaal	: EUR 760.000,-'

Op het aanvraagformulier ten behoeve van de overlijdensrisicoverzekering op het leven van consument 2 is onder meer het volgende opgenomen:

'Uitgangspunten

Verzekeringsvorm	: gelijkblijvende risicoverzekering
Looptijd verzekering	: 21 jaar
Premie per maand	: EUR 63,24
Verzekerd kapitaal	: EUR 360.000,-'

- 2.4 De consumenten hebben vervolgens de polisbladen van de verzekeraar ontvangen, waarop de einddatum van de verzekeringen – van respectievelijk 29 januari 2029 en 29 januari 2031 – vermeld staat.
- 2.5 In 2020 hebben de consumenten samen met de adviseur de hypothecaire geldlening en de lopende verzekeringen doorgenomen.

De klacht en vordering

- 2.6 De consumenten stellen dat zij er in 2020 – naar aanleiding van het gesprek met de adviseur – achter zijn gekomen dat de looptijd van de overlijdensrisicoverzekeringen niet overeenkwam met de looptijd van de hypothecaire geldlening. De consumenten stellen dat dit nooit hun bedoeling is geweest en zij meerdere malen tijdens de hypotheekgesprekken hebben aangegeven dat de looptijd van de overlijdensrisicoverzekeringen overeen moest komen met de looptijd van de hypothecaire geldlening. De consumenten stellen dat – indien zij destijds door de adviseur waren gewezen op het feit dat de looptijd van de overlijdensrisicoverzekeringen afweek van de looptijd van de hypothecaire geldlening – zij de looptijd van de overlijdensrisicoverzekeringen zouden hebben aangepast.

Zij achten de adviseur dan ook gehouden de looptijd van beide overlijdensrisico-verzekeringen met terugwerkende kracht gelijk te stellen aan de looptijd van de hypothecaire geldlening.

Het verweer

- 2.7 De adviseur heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

- 3.1 De consumenten stellen dat de adviseur hen bij het afsluiten van de overlijdensrisico-verzekeringen had moeten wijzen op het gegeven dat de looptijd van de overlijdensrisicoverzekeringen niet overeenkwam met de looptijd van de hypothecaire geldlening. De adviseur heeft hiertegen onder meer ingebracht dat de consumenten te laat hebben geklaagd in de zin van artikel 6:89 van het Burgerlijk Wetboek (BW).
- 3.2 In artikel 6:89 BW staat dat een schuldeiser geen beroep kan doen op een gebrek in de prestatie van een contractuele wederpartij, wanneer hij niet binnen bekwame tijd nadat hij het gebrek heeft ontdekt of redelijkerwijs had moeten ontdekken bij de wederpartij heeft geprotesteerd. Hiervoor geldt geen vaste termijn. De termijn is afhankelijk van alle omstandigheden van het geval. Relevant zijn onder meer de waarneembaarheid van het gebrek, de deskundigheid van partijen, de onderlinge verhouding van partijen, de aanwezige juridische kennis en de behoefte aan voorafgaand deskundig advies. De tijd die is verstreken tussen het moment dat het gebrek in de prestatie is of had moeten worden ontdekt en het indienen van een klacht is weliswaar een belangrijke factor, maar niet doorslaggevend. Van belang is ook of de wederpartij door het tijdsverloop in zijn belangen is geschaad. Zie HR 8 oktober 2010, ECLI:NL:HR:2010:BM9615, HR 8 februari 2013, ECLI:NL:HR:2013:BY4600 en HR 12 december 2014, ECLI:NL:HR:2014:3593.
- 3.3 Bij de beoordeling of de consumenten te laat hebben geklaagd in de zin van artikel 6:89 BW is ook relevant dat van de consumenten mag worden verwacht dat zij de aan hem verstrekte documentatie aandachtig doorlezen en dat zij daarover zo nodig kritische vragen stellen. Zie bijvoorbeeld GC Kifid 2020-1088.
- 3.4 Op 19 december 2009 hebben de consumenten aanvraagformulieren ondertekend voor overlijdensrisicoverzekeringen met een looptijd van respectievelijk 19 en 21 jaar. De leningdelen van de hypothecaire geldlening hebben een looptijd van respectievelijk 27 jaar en 3 maanden en 30 jaar. Op basis van de aanvraagformulieren moet het de consumenten dan ook duidelijk zijn geweest dat de looptijd van de overlijdensrisicoverzekeringen aanzienlijk korter is dan de looptijd van de leningdelen van de hypothecaire geldlening.

Ook uit de nadien toegestuurde polisbladen hadden de consumenten kunnen opmaken dat de einddatum van de overlijdensrisicoverzekeringen afweek van de einddatum van de leningdelen. Indien dit niet overeenstemde met hun wensen, had het op de weg van de consumenten gelegen om zich voor de ondertekening van de aanvraagformulieren dan wel direct na de ontvangst van het polisblad tot de adviseur te wenden.

- 3.5 Op grond van het voorgaande volgt de commissie de adviseur in zijn standpunt dat de consumenten in 2009/2010 hadden moeten ontdekken dat de overlijdensrisicoverzekeringen een veel kortere looptijd hadden dan de leningdelen van de hypothecaire geldlening, terwijl zij overlijdensrisicoverzekeringen met een looptijd gelijk aan die van de leningdelen wensten. De adviseur voert ook terecht aan dat zijn belangen zijn geschaad doordat de consumenten dit pas in 2021 kenbaar hebben gemaakt. De adviseur had in 2009/2010 een overlijdensrisicoverzekering met een langere looptijd kunnen adviseren, waarmee de gestelde schade was voorkomen. Door pas na elf jaar te klagen, hebben de consumenten de adviseur op dit punt benadeeld.
- 3.6 De commissie is van oordeel dat de consumenten te laat hebben geklaagd in de zin van artikel 6:89 BW en daarom geen beroep meer kunnen doen op het door hen gestelde gebrek in de prestatie van de adviseur. De conclusie is dat de commissie de klacht niet inhoudelijk kan behandelen.

4. De beslissing

De commissie verklaart de klacht niet-behandelbaar.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.